

Византия срѣщу него, отъ една страна, и отъ приятелскитѣ му сношения съ българитѣ, отъ друга.

Барбароса прѣзъ Бѣлградъ, Нишъ, София, пристига въ Пловдивъ, дѣто се е бавилъ близо три мѣсеца¹⁾. Враждебното поведение на византийцитѣ го принуждава къмъ грабежъ, кланета и завоеваване на тракийскитѣ крѣпости, между които и Ст.-Загора²⁾.

Прѣзъ първата седмица отъ мѣсець ноември (1189 г.) кръстоноснитѣ войски подъ Барбароса най-послѣ потеглятъ отъ Пловдивъ за Одринъ. На третия день тѣ пристигатъ въ града *Blisimos*, дѣто прѣдстояватъ 7 дена, за да си починатъ: *his ita ordinatus nonis novembris exivimus Philippoli et versus Adrianopolim iter arripuimus, in*

¹⁾ Името на София прѣзъ тоя периодъ е било вече пославянчено. Отъ Сардика, тя се обръща на Средика, Срѣдецъ. Това се види отъ хроникитѣ за въпросния походъ, които малко изкривено пишатъ: *Stralits* (у *Tageno*). Ср. *Raumer; Geschichte der Hohenstaufen und ihrer Zeit*. 1857, I. 37, 40. Въ *Gulielmus de Tyre: Stralicia Daciae mediterraneae metropolis, etc.*

²⁾ Верој въ повечето, а погрѣшно *Berrhoea* въ *Canisius* (*Thesaurus monumentorum et historiacorum eccles. etc.*) Самъ *Michaud* (*Biblioth. des croisades*, 1829) е заплѣлъ много данни, невнимателно черпани отъ съврѣмenniцитѣ: *Tageno, Anslertus, Anonymus* etc. Въ *Radevic (de gestis Frederic I., imp.)* Ст. Загора е *Vermuth!* Заветитѣ около Плѣвенъ крѣпости отъ кръстоносцитѣ сж били: *Sebentium* или *Seribentium*. (По *Добровски*, това е *Sebastopolis* на *Хиераклиса* или днешното *Сопотъ*, надъ който и мѣнастирь: *super quod et claustrum monachorum erat situm, Bandoeue*, до *Бачковския мѣнастирь*; Вѣроятно *ὁ Μπέαδνος* (*Beadnus*) на *Кантакузена*, II, 406 за 1344 г., село *Воденъ* (горно и долно), пакъ въ *Станимашко? Pernis* или *Permis*, по едни погрѣшно отождествавано съ *Thermae* (айтошкитѣ бани), ще е по-скоро *Перушица*, нежели *Петричъ*; *Circuiz* (въ *Thesaurus* или *Circuicen* въ *Tageno*), на западъ отъ Пловдивъ, вѣроятно *Кричимъ*, отколкото *Черково* въ *Старо-загорско*, или *Чървенъ* въ *Станимашко*. *Bandoeue* и *Brandevoeu* въ *D-r Chroust* (*Tageno, Ansbert* und *die Historia peregrinorum*, s. 131—134). *Перушица* (*Περυσίτζα*), *Кричимъ* и т. н., както се знае, съ цѣлото *Родопско* (9 града) и заедно съ Пловдивъ, отново влѣзоха въ българскитѣ владѣния при *Александра* (1343—4 г., *Кантак*. II. 406). Най-популярни за Пловдивъ форми, у които се говори за арменци (чети: български *манихеи* или *павликени*), сж: *Vinipopolin* (у *Godefridi Monachi Annales*), а *Vinopopolin* въ *Allertus Aquensis*.